

der lahko z drugimi narodi vred preuredijo notranje državne razmere tako, da bodo vsi narodi s take preureditve zadovoljni.

Dne 19. aprila je sprejel cesar nemške politične voditelje ter jim naznanil, da namerava v bližnjem času sklicati državni zbor in da pričakuje od prevladajočih vseh strank, da bodo v sedanjem važnem trenutku edino nastopile za najvišje državne potrebe. Svoj nagovor na nemške voditelje je končal z besedami: „Zanesljivo računam na to, da bo v parlamentarnih razpravah prevladovalo prepričanje, da je potrebno, da složno sodelujejo zastopniki vseh narodov Avstrije in da bodo tako dani pogoji za srečno bodočnost Avstrije. Da bodete Vi, gospodje moji, v tem smislu posvetili svoje moči skupni stvari, o tem sem prepričan!“

Splošno je mnenje, da večina nemških poslancev, uvažujoč cesarjeve besede, ne bo v državnem zboru delala nobenih težav in da bo državni zbor lahko zares mirno in dostojno zboroval. Tudi je precej verjetno, da bosta dr. Urban in dr. Baernreiter še nadalje ostala ministra, čeprav drugim strankam ni po volji, da ima nemški nacionalverband kar dva zastopnika v ministrstvu, druge stranke nobenega, mi Jugoslovani pa celo nobenega ministra, ki bi bil mišljenjem Slovenec ali Hrvat ter bi poznal razmere na jugu Avstrije. To se bo moralo še v teku časa spremeniti, kajti pravično bi bilo, da bi bili v tako težkih časih vsi avstrijski narodi v ministrstvu zastopani.

Ker je, kakor smo poročali, tudi poljski minister dr. Bobrzynski odstopil, se vrše sedaj pogajanja, da bi še tudi on ostal v ministrstvu ali da bi vsaj drug Poljak zasedel njegovo mesto.

Državni zbor bo sklican ali za dan 21. ali 30. maja. Samo če bi se med tem že začela mirovna pogajanja, bi se državni zbor ne sestal, znamenje, da se v merodajnih krogih trenutno precej računava z možnostjo mirovnih pogajanj. Ko se bo državni zbor sestal, bo cesar najprej prisegel na ustavo. Javnih sej bo imel državni zbor le malo. Pač pa bo izvolil delegacije, v katerih se bo lahko govorilo o znanju in notranji politiki. Izvolil bo namreč volne odseke, v katerih se bo lahko prosto govorilo o vseh notranjih razmerah, in ustavni odsek, ki se bo bavil s preureditvijo Avstrije. Vlada namerava predlagati, da se mandati poslancev podaljšajo za tri leta.

Cetudi bo začetek le skromen, vendar se veselimo, da bo ljudstvo vsaj v obliki in izmeri, kakor je basu primerno, lahko povedalo svoje želje in svoje priče.

Ljudska misel na Nemškem.

Nemški cesar in njegovi državniki so uvideli, da se je treba ozirati tudi na časovne razmere. Sedaj ko mora biti vsakdo pripravljen, za demovino trpeti in tudi umreti, ne gre, da bi bile politične pravice med ljudstvo neenako razdeljene. Za to je nemški cesar že ob veliki noči slovesno obljubil Prusom, da bo v pruskem kraljestvu odprl državni zbor vsemu ljudstvu in da bosta v tem smislu gosposka in poslanska zbornica preurejeni. Toda ni ostal samo pri tem. Sedaj izveva za nove sklepe nemške vlade, ki kažejo, da vlada v polni meri vpoštevata ljudske žrtve v sedanjih vojski Ljudska misel zmaga.

Leta 1879 je nemška državna zbornica sklenila, da se iz Nemčije izženejo jezuitje in njim sorodni redovniki. Že ponovno je v zadnjem času državna zbornica sklenila, da se ta izjemni zakon odpravi. Vlada tega ni hotela storiti. Toda sedaj razglašata vlada, da je dne 9. aprila nemški zvezni svet odobrila sklepe državne zbornice in da se bodo torej iz Nemčije izgnani redovniki zopet smeli vrniti v domovino ter delovati med svojim ljudstvom.

Drugi izjemni zakon se je nanašal na Poljake, katerim ni bilo dovoljeno, da bi se na svojih zlobovanjih posluževali svojega materinega jezika. Rabiti so morali nemščino. To je bila velika krivica, proti kateri so leto za letom ugovarjali poljski in tudi nemški katoliški poslanci. Lansko leto je sklenil državni zbor, naj se ta izjemni zakon odpravi in zdaj je tudi nemški zvezni svet temu pritrnil. Poljaki se hkrati kakor Nemci bojujejo za svojo domovino, za to je bilo nujno potrebno, da se tudi razlika v političnih pravicah odpravi. Ta želja se jim je zaaž polnila. Imajo še le eno željo, da se tudi takozvani razlastilni zakon odpravi, s katerim se je z denarjem pospeševalo, da se Nemci naseljujejo na poljskem ozemlju.

Po vsem tem je pač samoumevno, da se je tudi v Avstriji temeljito zaokrenila notranja politika in da je vlada opustila misel, delati postavke, ki bi bile dobrodošle samo Nemcem, v drugih narodih pa bi ustvarile trajno nezadovoljnost. Avstrija za vse!

Vojaški dopusti.

Da se kar najbolj pospešujeta kmetijstvo in gozdarstvo, je vojno ministrstvo dogovorno z resortnimi ministri izdalo z razpisom z dne 26. marca t. l., oddelek 10, št. 52.000-res., glede dopustov za kmetijska in gozdarska dela sledeče odredilo:

Dopusti se dajo na priporočilo izrečeno prošnjo samostojnim kmetovalcem in gozdnim posestnikom, zakupnikom, vinogradnikom, oziroma njih najbližnjim svojcem (sinu, zetu, bratu), potem kolarjem, sodarjem, kmetijskim kovačem, če ti obrtniki na deželi samostojno izvršujejo svoj obrt v prid poljedelstvu in gozdarstvu. Ta določila so proti prejšnjim odredbam toliko drugačna, da dobijo dopuste samo samostojni kmetovalci itd., vse drugo moštvo pa se uvrsti med vojaške delavske oddelke. Poveljniki nadomestnih krdel, zavodov itd. so osebno odgovorni za to, da bo upravičencem mogoče izreči svoje prošnje pri rapor-

tu in da jim v tem oziru ne bodo delali nikakih ovir podpoveljniki. Pravica dovoljevati kmetijske dopuste je izročena poveljnikom nadomestnih krdel (zavodov itd.). Za dovolitev teh dopustov se ne zahtevajo niti pisane prošnje, niti dokazila (izpiski iz katastrov, uradna potrdila itd.). Samo v očitno sumljivih slučajih se bodo vršile poizvedbe pri dotičnih oblastvih, in to nemudoma brzojavno. Vojaki, ki brezdvomno niso samostojni kmetovalci ali posestniki gozdov, zakupniki ali njih najbližnji svojci (sin, zet, brat), oziroma kolarji, sodarji ali kmetijski kovači, ne morejo dobiti dopustov, tudi če za nje prosijo. Ti morajo se uvrstiti med vojaške delavske oddelke. Političnim oblastvom je stranke tako poučiti, da zadostuje pri reportu usna prošnja za kmetijski dopust in da se letem prošnjam ugotovi kolikor je mogoče iz vojaških ozirov. Dalje je dopovedati strankam, da vojaška osrednja oblastva niso v položaju, kakorkoli vplivati na rešitev takih k njim naravnost došlih prošnji, ker pregleduje, oziroma presoja te prošnje glede vrednosti uvaževanja in dopustnosti dovolitve dopusta samo pristojno nadomestno krdo (zavod). Pri osrednjih oblastvih došle prošnje se ne rešijo. Samostojni kmetovalci in gozdnim posestniki, zakupniki in najbližnji svojci (sin, zet, brat), oziroma kolarji, sodarji ali kmetijski kovači dobijo dopuste za vsako glavno delo (obdelovanje, žetev, mlavej itd.), za kar mogoče dolgo časa (najmanj za pet tednov). Pri tem se bo oziralo na to, da se zlasti samostojnim kmetovalcem, zakupnikom itd., ki imajo le majhno posestvo, dovolijo ta dopust ob vsakem glavnem delu z ozirom na čas, v katerem je opraviti posamezna kmetijska dela, v obdobjih. Dalje se bo oziralo pri dopustu na to, da ne bo vsled predolgega dopusta enega moža prikrajšan kateri drugi, ki ima tudi pravico do njega. Kjer bodo zahtevale razmere, pojdejo možje povrstoma na dopuste. Nepogojna dolžnost vseh poveljnikov in načelnikov je, urediti službene razmere tako, da so kar najdaljši dopusti zagotovljeni moštvo, ki jih je pri tem vpoštevati. Kolikor je dopustno, se smejo večkratni dopusti dovoliti moštvo za vsakovrstna kmetijska in gozdarska dela.

Moštva gredo na dopuste, če mogoče, v civilni obleki. Tistim možem, ki odidejo na dopust v vojaški obleki, je zabičeno, da morajo kolikor mogoče biti pri delu civilno oblečeni. Vsak dopustnik dobi svojo dopustnico, da se more vsak čas izkazati s pravico za dopust. Županstvo mora na dopustnici potrditi dejansko opravljeno delo. Političnim okrajnim oblastvom je s pomočjo orožništva nadzirati dopustnike, če res opravljajo potrebna kmetijska in gozdarska dela. Može, ki ne vrše teh del, prijavi politično oblastvo, oziroma orožništvo, vjetniškemu nadzorovalnemu častniku, ki je pridelen dotični deželi delavski izkazovalnici. Ta nadzorovalni častnik odredi, da mož zopet odide k armadi in o tem obvesti nadomestno krdo ali zavod. Nadomestna krdo, ki se jim prijavi tako zanikarje, vpokličejo te moše brzojavno in jih najstrožje kaznujejo. Taki možje ne dobiyo v tistem letu nič več dopustov za kmetijsko delo, ampak se uvrste v vojaške delavske oddelke. In prav tako se najstrožje kaznujejo tisti možje, ki niso kmetijskega poklica ali so le kmetijski delavci in torej nimajo pravice do dopustov, pa so z neresničnimi povedbami prišli do dopusta. Dopustnike, ki so že dovršili dela na svojih kmetijah in v svojih gozdih, oziroma na posestvih svojih staršev, bratov, tasta in tašče, morajo politična oblastva, županstva in

grozni strel. A nikjer se ni več zablislilo, ne počilo. Le po cesti je odmevalo cokotanje umikajočih se kot. Franci me je zapustil in naročil: Naj nanosim v sobe slame, on pa gre pogledat k tovarišem.

Presneto dolgo sem taval in tipal krog voglov, predno sem zavohal v konjskem hlevu krmo, ne slame. Več kot dobro uro sem nosil in vlačil to krmo in nastlal ž njo vse sobe. Ležišča so bila pripravljena, a Franci in tovarišev od nikoder. Nisem imel luči, niti jedne šibice ne, in glad mi je začel kruliti po trebuhu. Za nameček pa še sam v kot rog temni noči, v neznanem selu in prazni hiši. Spomini s prvega bega pred kozaki so mi začeli rojiti po glavi. Nekaj me je kluvalo, pikalo in govorilo: Januš, prvi si jo odnesel bosonog, tokrat te bodo pa zajeli o-butegal! Plaho osamljenega sem se počutil kakor kamen na cesti. Sedel sem na pripravljeno ležišče in se zabudal sklonjeno-podprte glave v temo. To so oni strašni trenutki negotovosti, ki jih ne privoščimo samemu peklenščaku. Ko tava človek, podoben slepcu, nevede, česar bi se v naglici oprijel, da otme prostost in življenje. Nič ni pomagalo vse tuhtanje; moral sem na oni trhlj klin v bednem vojaškem življenju, ko si mora človek iz dan duše priznati: Več kot umri ne boš! Tako sem čepel sključen po duši in telesu. Začelo mi je poplesavati svetlikasto pred očmi in zadremal sem. Nisem utegnil niti zaslanjati, ko mi udari skozi pobite šipe na dremajoče uho hripavi, zapotegnjeni in proseči klic, kot bi kdo koga klical za vrat:

„Januš! Ja—a—anuš!“
Trenutno me je oblila kurja polt strahu in hro sem kušknji kvišku. Zopet je zavpilo s ceste v temno noč:

„Januš! Ja—a—anuš!“
Spoznal sem grgneto proseči glas Francela. Kopal ga držijo in pešajo, to mi je bilo truno pre-pričanje. Še enkrat me je potresla notranja groza v

vsem životu, a izpodrinila jo je kljubovalna srčnost. Tovariša pa ne pustiš zadaviti križem držečih rok, rabiš umrjeti sam! Desnica se je krčevito oklenila navitega samokresa in že sem bil v temi, na — cesti. A tukaj je bilo vse mirno, niti najmanjšega trušča in lomastenja. Ze sem menil, da prihajam nepozno, da sem zamudil s par trenutki odlašanja življenja drugega tovariša, ko me spet potresni strašni klic:

„Ja—anuš!“
Drvil sem po do gležnjev blatni cesti naprej, buleč na vse strani, kje da vendar davijo in valjajo prijatelja sovražniki. Bog zna, kam bi bil odbežgal, da se ni tovariš vnovič zadržal na razdaljo kakih 2 korakov. Otiral sem ga na svoje razočaranje samega ob brzojavnem drugu stoječega, brez ruske družbe. Raslo mi je prepričanje, da se mu je zavrtilo na znorelo plat, ker kriči v temno noč brez vzroka, kot bi ga drl pri živem telesu. Toliko nikdar zabnega strahu mi je nagnal v vse ude, a za nameček me je še robato ozmerjal, češ:

„Hudič nemarni, kje pa tičiš? Ze cele pol ure se zadiram na cesti, pa te ni od nikoder!“

Vem, da bi mu bil toplih zasolil pod nos, da mi ni pomolil ogromni falat salame in hleb kruha. Klobaso in kruh je nekje iztaknil, pa v temi ni mogel pogoditi prave hiše. Ker je brezvspešno blodil in cokal po cesti in jarkih, je začel klicati na pomoč in rešitev. Predno je vzbudil mene na tako razdaljo iz trdega spanja, mu je pošlo dokaj glasu in zadiral se je hripavo lezno.

No, pa se nisva kregala, ampak stopila sva v hišo, sedla na nastlano krmo in očepala salamo s kruhom. Ah, je to teknilo po prestanem strahu. Pokrepšana po jedi, sva pa oba trdne zaspala. Tovariš se dozpeli še le proti jutru vsi premočeni in utrujeni. Povedali so nama tudi, da jih niso Rusi prav nič obstrlejavali, ampak naši pionirji se spustili po-

noči dva mosta v zrak. Drugega dne predpoldne pa smo odhajali iz za mene nezabne Dombrowe v gosti megli in deževju.

Moj Bog, ta dolgovezni umik je bil nekaj neznosnega za vsakega, ki ga je doživel. Bili smo pač tedaj še neizkušeni novinci na bojnem polju, naši predstojniki in mi. Po jedni cesti se je valilo v blatu naprej, vse ob enem: pešci, jezdeci, artilerija in nesrečni tren. Saj se ni čuditi, da se je pri tem babilonskem stolpu vse zmečilo, zmešalo, zgnelo in zagodilo tako, da ni mogel nobeden naprej. Če se je polomilo pri kakem vozičku kolo, je radi te nezgode obstala cela trenska kolona; na tisoče ljudi in živali je običajlo nepremično po več ur v blatu in dežju. Ali postal je voznik kje spredaj in si nadelaval pi-po; dokler ni dogotovil, so morali čakati tisoči. Artilerija je krmila običajno svoje krampe kar vprežene na cesti Seve, potrpeti so morali premočeni pešci, da so se nahranile živali.

Prišlo pa je pri teh mučnih zagodah do prav resnih razprtij med častniki. Zmagal in prodiral je vsikdar višji, akoravno je bila v oči hodeča resnica na strani nižjega.

Pri vseh teh zmedah in zavorah smo vsaj uživali ta blagor, da nas Rusi niso podili in preganjali. Sam Bog bi nas bil zapustil, da nam je pritisnil poleg zmeč, blata in dežja še sovražnika v hrbet. Vendar so pri tem nepremičnem postajanju in čakanju po cele ure v cesti mlakuži, premočeni obleki in neprestanem dežju nepopisno trpeli ljudje in živali. Moštvo in častniki so vidno pešali in se vlekli po blatni cesti kot mrtvaške sence. Obcestne grabe so bile polne od naporcev in slabega vremena obnemogli konji.

(Dalje prih.)

komisije za obdelovanje in žetev potem uporabiti na drugih posestvih. Za plačilo dobijo dopustniki, ki delajo na drugih posestvih, v kraju običajno odškodnino, če ni bilo drugače dogovorjeno. Ako je sploh pošlo delo, je te može takoj vrniti k armadi. Dopustnikom zabijajo njih povelstva, da se morajo pri delu na svojih posestvih, oziroma svojih staršev, tasta in tašče ali bratov ter na drugih posestvih natančno ravnati po ukazih političnih oblastev, županstev ter komisij za obdelovanje in žetev. Dopustnik se mora takoj, ko pride v svoj kraj in kadar odide iz tega kraja, malo prej zglašiti pri županu. Drugje se ni zglašati.

Naše žrtve za domovino.

Zalostno vest je dobila Kalohova družina na Kosaki pri Mariboru, da je sin Franc dne 28. marca umrl na Primorskem v neki vojaški bolnišnici. Pokopan je na vojaškem pokopališču v Ajdovščini pri Gorici. Star je bil komaj 20 let.

Umrli je dne 18. aprila Leopold Šusterič iz Dola pri Rajhenburgu v najlepši fantovski dobi, star 27 let. Bil je v vojni službi dvakrat močno ranjen v prsa in pljuča. Bil je priden in pošten fant. Vse ga je rado imelo.

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. nam pišejo: Padel je mladenič Kaučič Janez iz Trstenika Bog tolaži zapuščeno mater!

V cvetu mladosti je padel dne 7. oktobra 1916 na laškem bojišču Franc Senekovič iz občine Lastomere pri Radgoni. Prsa, katera so bila okrašena s hrabrostno svetinjo II. razreda, je prodrla sovražna krogla. Padli junak je bil vseskozi vzgleden mladenič, dober, zvest sin in brat. Zalostno mater, sestro in brata pa naj tolaži prepričanje, da se ljubljani brat in sin nahaja v domovini, kjer ni težav in boja, kjer sije večno pomladansko sonce!

Računski podčastnik Josip Dlugas iz Slivnice nam piše iz južnega bojišča, da je dne 19. marca na Krasu sovražna mina smrtno zadela njegovega tovariša enoletnega prostovoljca Pavla Pleteršeka. Pokopan je na pokopališču v Proseku pri Trstu. Boril se je na slovenski zemlji in v slovenski zemlji je njegovo junaško telo tudi našlo večni počitek.

Svoje mlado življenje je dne 12. t. m. daroval za cesarja in domovino vrl in priden mladenič Jan. Čreslovnik, 25letni sin Janeza Čreslovnika, najemnika v Stagemirgu pri Slovenjgradcu. V ruskem vjetništvu si je nakopal neozdravljivo bolezen. Bil je osem mesecev v ruskem vjetništvu, in je bil kot invalid zamenjan. Blizu svojega domačega kraja (v Mariboru) je, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Pri njegovi smrti je bila navzoča njegova mati, brat in sestra. Dva brata sta še zdaj doma kot invalida.

Vsem padlim slovenskim junakom naj sveti večna luč!

Državni zbor.

Iz nemških krogov prihaja vest, da bo sklican državni zbor za dan 30. maja. Nemci bodo predlagali za zborniškega predsednika dr. Dinghoferja, ker dosedanjí predsednik dr. Sylvester te časti noče več sprejeti.

Nemški nacionalverband se je v svoji seji dne 24. aprila izrekel za to, da ostaneta dr. Urban in dr. Bärnreither še nadalje ministra v Klam-Martiničevem kabinetu. Nemškočeški poslanci so v tej seji izražali svoje začudenje, da Klam-Martinič ni odstopil, ker je tako temeljito spremenil smer svoje politike. Tudi to se mnogim ni dopadalo, da še sta justični minister Senk in finančni minister Spicmiller ostala v kabinetu. Kakor se iz tega razvidi, noče nacionalverband v sedanjem trenutku tirati politike do skrajnih posledic, toda zadovoljnost v njegovih vrstah ni velika.

Danes, dne 26. t. m., in jutri, dne 27. t. m., imajo češki, slovenski in hrvaški poslanci skupna posvetovanja na Dunaju.

Mirovno gibanje.

Mirovno gibanje je prišlo v nov tir. Vse ruske stranke, ki pridejo sedaj v poštev, so izjavile, da Rusija ne sme skleniti posebej miru, ampak sklene se naj splošen, svetoven mir. Pravi se, da je s tem novim ruskim stališčem v zvezi tudi sestanek angleških, francoskih in italijanskih ministrov v Morieniu. Na tem sestanku so se, kakor poročajo italijanski listi, posvetovali ministri tudi o stališču, ki bi ga zavzemali, ako res pride do mirovnih pogajanj. Možnost, da pride do mirovnih pogajanj, torej v resnici obstoji.

Da je Avstrija v lepi, proti nikomur žaljivi obliki, v zadnjem času ponovno izrazila svojo pripravljenost za mir, je po celem svetu naredilo najbolj vtis in vse hvali našega mladega cesarja, ki se s svojim zunanjim ministrom grofom Černinom pošteno trudi, da bi vrnil kmalu svojim narodom težko zaželeni mir.

Južnoameriške države.

Izmed južnoameriških držav je samo Brazilija pretrgala diplomatske zveze z Nemčijo. Toda je naknadno izjavila, da se vojske ne bo udeležila. Vse druge države so dosedaj še ostale nepristranske. O Argentini se celo te dni poroča, da je pozvala severnoameriškega predsednika Wilsona, naj dela na to, da bodo južnoameriške ljudovlade nastopile za mir in da se spravi vojskujoče se države.

Socialisti za mir.

Kmalu se bodo v Kodanju zbrali odposlanci vseh socialističnih strank v vojskujočih se državah, da se posvetujejo, na kateri podlagi naj dela vsaka stranka doma za mir. V teh časih pozdravljamo vsako gibanje z veseljem, ki nas dovede četudi samo 1 korak bližje do mira.

Papežev trud.

Italijanski listi poročajo, da bo papežev državno tajništvo izdalo posebno knjigo, v kateri bo objavljeno listin dokazano, koliko so se sv. Oče že dosedaj trudili, da bi se naredil konec svetovni moriji.

Dogodki na Ruskem.

V preteklem tednu so krožila po listih poročila, da je večina ruskega vojaško-delavskega odbora za poseben mir z Avstrijo in Nemčijo. Dne 20. aprila pa je odbor imel skupno z zastopniki 16., 4., 5., 7., 8. in 12. armade v Petrogradu zborovanje, na katerem se je skoro enoglasno sklenilo, da vojaško-delavski odbor ne stremi za posebnim mirom, temveč želi splošni mednarodni mir, sklenjen med vsemi bojujočimi se državami. Na vojaškem shodu v Minsku dne 20. t. m. pa je socialistični dumski poslanec Tzereteli izjavil, da bi bil poseben mir nesreča za Rusijo, ki se ne bi dala nikdar popraviti. Poslanec Gejzde je izjavil, da v Rusiji ne obstojate 2 vladi, kakor se od več strani trdi, ampak da vojaško-delavski odbor samo strogo nadzira delovanje začasne ruske vlade. — Dne 18. aprila so dospeli v Petrograd zastopniki francoske in angleške socialistične stranke. Začasna vlada jih je zelo srvesno sprejela. Očitno sta angleška in francoska vlada poslali socialiste v Petrograd, da agitirajo med ruskimi socialističnimi voditelji proti gibanju, ki je priznava Avstriji in Nemčiji. — Ruski vojni minister Gučkov potuje na fronti od mesta do mesta in navdušuje častnike in moštvo za bodoče boje. Znamenje, da ruska armada res ni več navdušena nadaljevati vojsko. — O usodi bivšega carja in njegove obitelji se ne ve nič gotovega. Nekatera poročila pravijo, da je še v Carskem selu, druga pa zatrjujejo, da je zopet v petrogradski trdnjavi. — Oblika bodoče ruske vlade še vedno ni določena. Ali bo Rusija carstvo ali ljudovlada, bo določila ustavodajna skupščina. Sedaj se prepirajo, kje bi se naj ta skupščina vršila. Ena struja je za Petrograd, druga pa za Moskvo.

Na Španskem.

Na Španskem so dobili novo ministristvo, zopet liberalno, njegov predsednik je Garcia Pietro. Izjavil se je, da je za zblizanje Španije s Francosko, a da bo Španija kljub temu pod njegovo vlado ostala nepristranska. Na Nemčijo je poslal poslanico, v kateri zahteva, naj se Nemčija v podmorski vojski ožira na Španske ladje in njih moštvo. Nemčija bo tej zahtevi ugodila, v kolikor ji je le mogoče. S Španijo smo si torej še dobri, toda nevarnost nikakor ni izključena.

Nasilje proti grškemu kralju.

Svicaški listi zatrjujejo, da je četverosporazum sklenil, da grškega kralja radi njegovega prijaznega zadržanja napram Avstriji in Nemčiji s silo odstavi. General Sarraill baje ima v rokah tajno naročilo francoske vlade, da mora grškega kralja vjeti in proglasiti Grško kot ljudovlado. Kralja mora general Sarraill spraviti na Francosko, kjer ga bodo spravili na varno. List „Neue Korrespondenz“ že ve dne 24. aprila celo poročati, da so grškega kralja Konstantina že prijeli. — Do sedaj se te vesti niso uradno potrjele.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču traja velika ofenziva angleško-francoskih čet že šest tednov. V tej dolgotrajni ofenzivi, ki se glede ljutosti in ogromnih žrtv na obeh straneh sme imenovati ena sama velika nepretrgana bitka, so angleško-francoske čete sicer že pridobile 18.000 štirinajških kilometrov s krvjo napojenega in v puščavo spremenjenega ozemlja, a ni se jim posrečilo predreti nemške bojne črte. Po ponedeljnem odmoru je prišlo dne 22. aprila do nove

bitke pri Arrasu, ki še pa ni končana. Nemški in nizozemski listi pišejo, da so angleške in francoske izgube ogromne, angleški listi pa pišejo, da so baje vjeli Angleži v tej ofenzivi 15.000, Francozi pa celo 19.000 Nemcev.

Nova bitka pri Arrasu.

Iz Berolina se dne 24. aprila poroča: Na bojišču pri Arrasu so vspametli novi hudi boji. Ze več dni obstreljujejo težke in zelo težke angleške baterije nemške postojanke. Dne 23. aprila zjutraj se je spremenilo artilerijsko obstreljevanje v bobneči ogenj. Ogromne množine granat so padle na nemške postojanke. Kmalu nato je začela angleška infanterija prodirati v širokosti 30 km. Infanterijo so podpirali oklopni avtomobili in ogromno število topov. Angleški naval je pa bil odbit in sovražnik je imel velikanske izgube. Borba pri Arrasu se nadaljuje z vso srditostjo.

Angleži izgubili pri Arrasu 150.000 mož.

Nizozemski listi poročajo, da znašajo dosedajne angleške izgube v bitkah pri Arrasu 150.000 mož. Nič manj kakor 268 angleških častnikov, med temi 6 generalov, je obležalo na bojišču.

Angleži izstrelili 4 milijona granat.

Nemški in nizozemski listi pišejo, da so oddali Angleži v letošnji pomladanski ofenzivi na francoskem bojišču več kakor 4 milijona granat na nemške postojanke.

Na drugih bojiščih.

Na italijanskem bojišču razun živalnega gibanja zračnega brodivja nobenih posebnih dogodkov. Laški letalci so v zadnjem tednu obiskali Beljak, Celovec in Trst, ne da bi napravili kaj škode; naši letalci pa so posetili v tem času trikrat italijanska mesta in metali na nje bombe. V gornji Adriji se je dne 18. aprila moral naš letalec v boju z dvema laškima zrakoplovoma spustiti na morje. Laha sta drvela za našim, a sta imela smolo. Ko sta priletela na morje, sta prišla v last naših torpednih čolnov. V noči od 21. na 22. aprila so naše ladje potopile v južni Adriji velik italijanski parnik. — V nedeljo, dne 22. aprila, se je naša cesarska dvojica mudila v južnih Tirolah.

Na ruski in rumunski fronti je bilo zadnje dni preteklega tedna živahno artilerijsko delovanje, ki pa je zopet ponehalo. Infanterijski spopadi so zelo redki. Ruski vojni minister Gučkov je dne 23. aprila sprejel odposlansvo armade, ki stoji v Rumuniji, in jo je navduševal za bodoče boje, ki se bodo baje kmalu začeli.

Na macedonskem bojišču živahno gibanje od Crvene stene do Egejskega morja. Francoska težka artilerija obstreljuje pri Serezu bolgarske postojanke.

Na vseh turških bojiščih živahno gibanje. — V Mezopotamiji so ob desnem bregu reke Tigris vsplamteli novi boji, ki še pa niso končani. Na levem bregu reke Tigris so se pa morale turške čete angleški premoči nekoliko umakniti. — Na egiptovskem bojišču je prišlo dne 20. aprila že v drugič do bitke pri Gazi, v kateri so bili Angleži vnovič poraženi. — Na kavkaškem bojišču se pa Rusi močno pripravljajo na ofenzivo proti Mezopotamiji.

Tedenske novice.

God cesarice Zite. Cesar je odredil, da se mora obhajati god cesarice Zite dne 27. aprila, rojstni dan pa dne 9. maja. Oba dneva se morata praznovati z božjimi službami, katerih se morajo udeležiti šolski otroci in oblasti. Sole imajo oba dneva prosto.

Cesar član Kmetijske družbe. Cesar Karel je prevzel pokroviteljstvo nad nižjeavstrijsko Kmetijsko družbo, ter se je dal vpisati tudi kot pravega družbinega člana.

Kazen posta pri vojaki omiljena. Vojno ministristvo je na cesarjevo zahtevo odredilo, da se sme kazen zapora pri vojaki, dokler traja vojna, poostri s postom le takrat, če znaša zaporna kazen najmanj 10 dni. Ako pa je kaznovani vojak telesno slab ali nezadostno rejen, naj poveljnik sploh ne poostri kazni s postom. Vse, kar se v zadnjem času spreminja, nosi pečat ljudomilega značaja mladega cesarja.

Kurat Jakob Fink. V petek, dne 20. aprila, je ob 5. uri popoldne umrl, od kapi zadet, previden s sv. zakramenti za umirajočega, kurat v mariborski moški kaznilnici preč. g. Jakob Fink. Rajni je bil rojen dne 20. februarja 1870 v Žičah, šekanijske konjiske, v mašnika posvečen dne 25. julija 1896. Kot kaplan je služboval v Vitanju, v Pišecah, Selnici ob Dravi, pri Sv. Martinu pri Vurbergu, pri Sv. Petru pod Sv. gorami in v Zalcu do leta 1906, ko je bil imenovan za e. kr. kurata v mariborski moški kaznilnici. Tukaj se je v svojem težavnem poklicu mnogo trudil s plemenitim namenom, da bi tiste, ki so na življenjskem potu s svojimi dejanji pri-